

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سر دبیر: دانیال معمار

معاون ضمام: حامد فوقانی
دبیر ویژه نامه: پروانه بهرام نژاد
دبیر اجرایی: مجتبی یارزمان

صندوق پستی: ۱۹۳۹۵۵۴۴۶
تلفن: ۲۳۰۰۰۰۰۰
نمابر: ۲۳۰۰۰۰۰۰
پدیرش آگهی: ۸۴۳۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر امروز نوین

دوچرخه، بچه ها، خانواده، پایداری، اقتصاد،
تندرستی، خردنامه، داستان، دانستنیها، ماه،
سرزمین من، معماری، ۲۴، شهر نگار، سرخ و محله

نشانی: تهران، خیابان ولی عصر ۴، نرسیده به پارک کوی،
کوچه شهید قربانی، شماره ۱۴، روزنامه همشهری

مهدید قاسمی برای گفت و گوبا فضانوردان ایستگاه فضایی خبر ساز شد

یک سؤال علمی از قصر آسمان

مهدید قاسمی
سن ۱۳ سال
محل سکونت اصفهان
نخبة علمی و نخستین دخترانی که با فضانوردان گفت و گو کرده، برگزیده مسابقات بین المللی نقاشی کشورهای مسلمان

اینکه در ۱۳ سالگی موفق شوی با یک فضانورد در ایستگاه فضایی اش صحبت کنی، شانس یا اقبال بلند نیست. این می تواند یکی از اتفاقات منحصر به فردی باشد که در پی سال ها فعالیت علمی و فرهنگی حاصل شود. درست مانند اتفاقی که برای مهدید قاسمی ۱۳ ساله از شهر کوچک کهریز سنگ از توابع نجف آباد استان اصفهان رخ داده و نامش را به عنوان نماینده نوجوان ایران بر سر زبان ها انداخته است. ماجرای درخشش این نوجوان ایرانی را از زبان خودش بخوانید که برای کار آفرینی و مدیریت شرکت های تولیدی با برند ایرانی، خیز برداشته است.

مینیا توری های رنگی

خوش صحبت است و پر انرژی. با کتاب بیشتر از عروسک و اسباب بازی وقت گذرانده است. خواهر کوچک تر دارد که بیشتر اوقات برای آنها نیز کتاب می خواند و از شگفتی پدیده های علمی می گوید. وقتی از او می خواهیم ماجرای گفت و گویش با فضانوردان چینی را تعریف کند، بی معطلی می گوید: «لازم است کمی قبل تر از گفت و گویم با فضانوردان برگردم؛ چون ماجرایش مانند یک سربال است که به فعالیت های هنری و فرهنگی ام در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ارتباط دارد.» نفس عمیقی می کشد و این چنین تعریف می کند: «تقریباً ۷ ساله بودم که از طریق دختر عمه ام بسا مرکز کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آشنا شدم و به دلیل علاقه به کتاب و دانستن موضوعات مختلف علمی و تاریخی، همراه مادرم به کانون رفتم. اوایل فقط به کتابخانه آنجا رفتم و آمد داشتم. به تدریج با سایر کلاس های آموزشی مرکز مانند کارگاه نقاشی آشنا شدم.» او که به تازگی نخستین نمایشگاه نقاشی هایش را برگزار کرده، نام سبک نقاشی هایش را مینیا توری رنگ های گذارد و ادامه می دهد: «آموزش هایی که در باره نقاشی گرفتم، محدود و مقدماتی بود چرا که انگار ناخود آگاه سبک خودم را پیدا کردم؛ مینیا توری رنگ برای همین بیشتر، در مسابقات و جشنواره های گوناگون نقاشی شرکت می کردم. فضای نقاشی هایم شلوغ و با محوریت رنگ هاست. موضوعات را طوری به تصویر می کشم که بیننده ضمن معنا و مفهوم اصلی نقاشی، معنای شخصی خود را نیز از آن برداشت می کند. این دو معنای بودن را از اشعار ناب حافظ الگو و الهام گرفتم.»

از سفیدی کاغذ تا سیاهی فضا

مهدید که در سال های ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۱ جوایز و مقام هایی در رشته نقاشی کسب کرده، در این باره بیشتر توضیح می دهد: «پس از شرکت در مسابقه بین المللی سرزمین افسانه های کودکان و نوجوانان ۱۲ تا ۱۸ ساله ایران و چین و برگزیده شدن در آن، به ویژه برنامه «پیلماسی کودک و نوجوان» کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای راه پیدا کردم. ۳۱ فروردین ۱۴۰۲ به سالن مرکزی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اصفهان دعوت شدم. آنجا جمعی از کودکان و نوجوانان استان اصفهان، سفیر کشور چین و نمایندگان از کشورهای مغولستان، قرقیزستان، روسیه، تاجیکستان و ازبکستان حضور داشتند. در این ویژه برنامه که حدود ۴ هزار نفر آنلاین و برخط آن را تماشا می کردند، قرار شد در گفت و گو تصویری و مستقیم یک سؤال علمی از فضانورد ایستگاه فضایی قصر آسمان بپرسم.»

تجربه متفاوت

مهدید درباره حس و حال زمان گفت و گو با فضانورد چینی اینطور می گوید: «تجربه و فرصت کاملاً متفاوتی بود. خیلی از دوستان و نزدیکان می گفتند این تجربه برای فردی در سن و سال یاد شرایط من که در شهری با امکانات محدودتر از کلانشهرها و پایتخت زندگی می کنم، بسیار باور نکردنی است. دوست داشتم از این فرصت به نحو احسن استفاده کنم. برای همین درباره طرح سؤال علمی و جذاب خیلی فکر کردم. طبق برنامه دقیقه زمان برای گفت و گویم تعیین شد و خیلی هیجان انگیز بود. بمقابل چشمانم تصویر فضانوردی قرار داشت که اجسام در اطرافش معلق بودند و کمی آن طرف تر پنجره ای که می توانستم فضای خارج از ایستگاه را ببینم. سوالی درباره سرعت ایستگاه های فضایی و نیز تأثیر این سرعت بر سلامت فضانوردان پرسیدم و فضانورد قصر آسمان چین هم خیلی ساده پاسخ داد. دوست دارم این سطح از امکانات و فرصت ها آنقدر در کشورم فراهم باشد که همه هم سن و سال هایم تجربه اش کنند.» او تأکید می کند: «برای کسی که می خواهد پیشرفت یا آینده ای درخشان را تجربه کند، جنسیت مهم نیست. دختر و پسر بودن فقط یکسری تفاوت های زیستی هستند که تأثیری روی هوش و پشتکار انسان ندارند. باید هدف را تعیین کرد و با تلاش پیش رفت. البته از حمایت و تشویق های نزدیکان هم نباید غافل ماند. مانند من که اگر راهنمایی های دلسوزانه و صمیمانه مادر و پدرم نبود شاید به مسیر دیگری کشیده می شدم.»

مرور تلاش های قهرمان پاراتکواندوی نوجوانان آسیا وقتی می گفتند موفق نمی شوی انگیزه می گرفتم!

اگر اخبار مسابقات ورزشی را دنبال می کنید حتما نام مریم عبدالله پور، ملی پوش پاراتکواندوی کشورمان یا گوشه آشناسنت: دختر نوجوان بار آده ای از خطه سرسبز گیلان که با وجود نقص جسمی مادر زادی، در ۱۶ سالگی با کسب چندین مدال خوش رنگ طلا در پیکارهای آسیایی افتخارات بسیاری برای کشورمان به دست آورده است. در آستانه فرارسیدن روز دختر تا این ورزشکار خوش آتیه کشورمان که این روزها با شکست تمام حریفان رتکنینگ بالای خود، انگیزه زیادی برای کسب طلای مسابقات جهانی دارد، گفت و گو کرده ایم.

مریم عبدالله پور
سن ۱۶ سال
محل سکونت بندر انزلی
قهرمان پاراتکواندو وزن منهای ۴۷ کیلوگرم، کسب ۲ مدال طلای کشور، شرکت در ۸ رویداد آسیایی و کسب ۶ مدال طلا و یک نقره در مسابقات مختلف از جمله مدال طلای قهرمانی آسیایی بحرین، مدال طلا و کسب سهمیه بازی های پاراتکواندو، یک طلای بازی های جوانان پاراتکواندو، یک طلای فینال پاراتکواندو، یک طلای تورنمنت اوپن ترکیه، یک طلای پرزیدنت کاپ ترکیه، یک مدال نقره پرزیدنت کاپ تهران و فنی ترین بازیکن آسیا

پرسانوری ✓
اگر اخبار مسابقات ورزشی را دنبال می کنید حتما نام مریم عبدالله پور، ملی پوش پاراتکواندوی کشورمان یا گوشه آشناسنت: دختر نوجوان بار آده ای از خطه سرسبز گیلان که با وجود نقص جسمی مادر زادی، در ۱۶ سالگی با کسب چندین مدال خوش رنگ طلا در پیکارهای آسیایی افتخارات بسیاری برای کشورمان به دست آورده است. در آستانه فرارسیدن روز دختر تا این ورزشکار خوش آتیه کشورمان که این روزها با شکست تمام حریفان رتکنینگ بالای خود، انگیزه زیادی برای کسب طلای مسابقات جهانی دارد، گفت و گو کرده ایم.

ورزش را با تکواندو شروع کرده اید؟
تکواندو نخستین رشته ورزشی بود که از کودکی شروع کردم و تا مرحله حرفه ای ادامه دادم. هر چند در ابتدا به این رشته ورزشی خیلی علاقه نداشتم ولی بعد از گذشت مدتی، علاقه مند شدم. هم زمان با تکواندو، اصول رشته های شنا، اسکیت و شطرنج را هم یاد گرفتم ولی تا سطح حرفه ای این رشته ها را دنبال نکردم.

چه چیزی باعث شد به دنبال ورزش حرفه ای بروید؟
یادم هست نخستین مسابقه ای که در شهر بندرانزلی شرکت کردم مدال نگرفتم، آنجا بود که خیلی از تکواندو بدم آمد و دلم می خواست از ادامه راه منصرف شوم اما با تشویق خانواده و استادانم در دومین مسابقه شرکت کردم و مدال نقره و بعد هم مدال طلای شهرستان را گرفتم. آنجا بود که به این رشته ورزشی علاقه مند شدم و دلم خواست حرفه ای آن را دنبال کنم.

اجازه بدهید کمی با هم راحت باشیم. مشکل جسمی تان تأثیری در مسیر انتخابی شما داشته است؟
مادر زادی به بیماری نادری مبتلا هستم. در این بیماری که از هر ۱۰۰ میلیون نفر در جهان یک نفر درگیر آن می شود، استخوان های بخشی از بدن، هلالی شکل می گیرد و این نقص معمولاً در پاها خودش را نشان می دهد اما برای من در ناحیه دست اتفاق افتاده و خدا را شکر این مشکل اصلاً حاد نیست و محدودیت چندانی برایم به وجود نیاورده است. دلم می خواهد یک نکته ای را اینجا بگویم که من با هر کار بدن کلمه معلول برای افرادی که نقص عضو دارند بسیار مخالفم و معتقدم این یک باور غلط است که افرادی را که مصدومیت دارند، معلول بخوانیم. یکی از اهدافم در کل زندگی هم این است که به همه افرادی که از کلمه معلول استفاده می کنند، ثابت کنم همه کسانی که نقص عضو دارند فقط از نظر جسمی کمی فرق دارند و معلول نیستند.

چه چیزی باعث شده که با وجود دشواری ها و بعضاً محدودیت های جسمی، در این راه موفق شوید؟
موضوع این است که نقص عضو با معلولیت فرق دارد. من یک نقص عضو کوچک دارم که هیچ دشواری را برایم به دنبال نداشته است. در واقع من خودم را معلول نمی دانم.

چه کسانی در موفقیت شما نقش داشته اند؟
کسانی که در موفقیتم نقش داشتند اول استادانم بودند که صدم درصد بدون آنها نمی توانستم در این جایگاه باشم. بعد خانواده ام که کمک کردند و در نهایت افرادی که به من انرژی منفی می دادند و می گفتند تو موفق نمی شوی هم به من انگیزه می دادند که تلاشم را بیشتر کنم و موفق شوم.

از جایی که الان ایستاده اید راضی هستی؟
در مقایسه با یک سری هم سن و سالاتم به از جایی که الان هستم خیلی راضی هستم اما این را هم بگویم این جایگاه را آسان به دست نیاوردم؛ برای رسیدن به آن خیلی سختی،

گرسنگی، تنهایی و دلنگنی را تحمل کردم.
چه برنامه ای برای آینده ورزشی خود دارید؟
قطعا هدف هر ورزشکاری رسیدن به مسابقات جهانی و دستیابی به یک زندگی ایده آل است.
به نظر شما آیا دختران ورزشکار ما در رویدادهای بین المللی در مقایسه با ورزشکاران کشورهای دیگر محدود هستند؟
خیر خوشبختانه دختران ما با وجود همه دشواری ها و موانع موجود، پا به پای دخترهای ورزشکار دنیا تلاش می کنند و چون بسیار قوی و با انگیزه هستند محدودیت های احتمالی نمی تواند مانع دستیابی به هدفشان شود.